

Birgiti, abbadóttir Jógvan Sundstein, gav Drotningini blómtyssi á bryggjunni. (mynd á hinari síðuni)

Børnini vóru nógv í býnum í gjár og heilsaðu Margrethu við fløggum

Í Løgtinginum var tað Agnar Nielsen, løgtingsformaður, sum tók ímóti. (mynd á hinari síðuni)

Jógvan Sundstein, løgmaður, og Bent Klinte, ríkisumboðsmaður, eru fastir fylgisveinar hjá drotningini, meðan hon vitjar

Drotningarhjúni komu til Føroya týsdagin við flogfarinum hjá sjóverjuni, og tá tók Kaj Kyllsbæk hesa myndina á flogvøllinum. Almenna vitjanin byrjaði kortini ikki fyrr enn í gjár

Í Løgtinginum helt fyrst Agnar Nielsen, løgtingsformaður, røðu, og síðan segði Margretha Drotning nøkur orð. Við politikarum, embætisfólki og makum teirra sum áhoyrarum (mynd niðast á síðuni)

Við longum hala av fólki eftir sær spákaði fylgið niðan í Løgtingið, har Agnar Nielsen, løgtingsformaður, helt røðu, og somuleiðis Margretha Drotning.

Úr tinginum gekk leiðin í bilum niðan í Listaskálan, og haðani fóru gestirnir umborð eina løtu, til vitjanin í Móttøkuhúsinum hjá býráðnum stóð fyrri. Har ótu tey ein bita saman við býráðslimumum í Havn og teirra makum.

Seinni vórðu riddarakrossar og onnur heiðursmerki handað, tey vitjaðu í Kirkjubø, í Norðurlanda-

húsinum, og kvøldið endaði við stórar veitslu, sum landsstýrið var vertur fyri, uppi á Hotel Borg.

Og soleiðis endaði fyrsti langi og helst strævni dagurin á hesum sinni hjá drotningini í Føroyum.

Dagurin í dag verður minst líka langur. Tey skulu í hvussu er við. Til Fiskalings við Áir, til Leirvíkar, Klaksvíkar, Trøllanesar, Mikladals, Húsar, Syðradals, Fuglafjarðar og hetta kvøldið endarvið veitslu á Handilsskúlanum á Kambsdali.

Børnini ikki glað

Børnini í 2. og 3. flokki í Kommunuskúlanum vóru ikki í serliga góðum lag í gjár, tí tey vóru alt annað enn nøgd við drotningarvitjanina.

Býráðið ætlaði, at børnini í 1. og 2. flokki skuldu standa við Móttøkuhúsið í Tróndargøtu og taka ímóti, men tað bleiv til annan og triðja flokk, tí fyrsti flokkur hevði fri tá.

Klokkan hálvum tólv stóru so øll børnini spent og bíðaðu, sum tey høvdu fingið boð um. Tey høvdu fingið fløgg frá býráðnum at veittra við, men tíðin

gekk. Ein hálvur tími er long tíð hjá børnum.

Nú altir asfaltaræð so væl, høvdu øll væntað, at fylgi kom gangandi niðan í Móttøkuhúsið. Men so varð ikki. Klokkan 12 komu teir stóru bilarnir strúkandi framvið børnunum, sum stóðu í Kongagøtu. Teir koyrdu beint yvir til Móttøkuhúsið, og so sást ikki meira til gestirnir.

Hatta var ikki fyrri mark, hildu børnini - og lærarar teirra.

randi